UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Annales Ecclesiastici

Jncipiens ab Anno Redemptoris DCC.XIV. perducitur vsq[ue] ad Annum DCCC.XLII. quo & orta hoc sæculo in Oriente, debellata est penitus Iconoclastia; vt planè qui Tomum hunc Panopliam dixerit aduersus impios Iconoclastas, veritatis scopum attinget, Continet annos C.XXVIII.

Baronio, Cesare

Coloniæ Agrippinæ, 1624

Iesv Christi Annus 757. Pavli Pap. Annus 1. Const. Copron. Imp. Annus 17.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15233

Visual Library

IESV CHRISTI Annus 757.

PAVLI PAP. Annus I. CONST. COPRON. IMP. Annus 17.

I. STEPHANI PAPÆ OBITVS.

ANNVS Redemptoris ſeptingēteſimus quinquageſimus ſeptimus adeſt, Indictione decima conſignatus in Faſtis, quo Stephanus Papa poſt immenſos labores pro Romana Eccleſia honeſtè perfunctos, ex hac vita migrauit ſexto Kalendas Maij, cū ſediſſet annos quinque & dies viginti octo, vt Anaſtaſius habet, qui poſt alia annis ſingulis ſuperiùs enarrata hæc de eodem habet: *Curſum conſummans, & omnem vtilitatem perficiens, Dei vocatione vitam finies, ad æternam migrauit requiem. Qui fecit ordinationem vnam per menſem Martij, creauit presbyteros duos, diaconos duos, Epiſcopos per diuerſa loca numero viginti. ſepultus in baſilica beati Petri Apoſtolorum Principis, ſexto Kalēdas Maij, Indictione decimā: & ceſſauit Epiſcopatus eius dies triginta duos.* hæc Anaſtaſius. ex cuius ſententia dicere opus eſt Paulum fuiſſe creatum ſucceſſorem Pontificem die xxviij. menſis Maij. Porrò idem Anaſtaſius Pauli vitam à primordio eius ætatis ita recenſet:

II. PAVLVS PAP. CREATVR.

Paulus natione Romanus ex patre Conſtantino genitus, ab ineunte ætate in Lateranenſi Patriarchio cum proprio ſeniore germano Stephano prædeceſſore eius Pontifice pro eruditione Eccleſiaſticâ diſciplinæ traditus eſt temporibus domni Gregorij ſecundi iunioris Pontificis, poſtmodum à domno Zacharia beatiſſimo Papa in diaconij ordine pariter cum anteſato ſuo germano conſecratus eſt. hæc vſque ad diaconatus promotionem: quomodo autem in Romanæ Eccleſiæ Pontificatum aſſumptus ſit, ita pergit dicere:

Cùm idem eius germanus & anteceſſor Stephanus Pōtifex ad extremum pertingeret vitæ: illicò & populus huius Romanæ Vrbis diuiſus eſt, & alij Theophylactum Archidiaconum tenentes, in eius domo congregati reſidebant: alij verò eidem beatiſſimo concordabant Paulo diacono, plurima pars iudicum & populi cum eo tenentes, quàm cum prædicto Theophylacto Archidiacono. Ipſe autem ſanctiſſimus vir viuente Stephano nequaquam à Lateranenſi Patriarchio receſſit, ſed cum cæteris fidelibus ſuo ægrotanti germano & prædeceſſori Pontifici perſeueranter famulabatur. Dum verò de hac vita prædictus eius germanus & prædeceſſor Pontifex migraſſet, eoq; cum ingenti honore in baſilica ſancti Petri ſepulto: continuò eadem populi congregatio quæ cum ſæpè fato beatiſſimo Paulo tunc diacono tenebat, quoniam validior & fortior erat, eum in Pontificatus culmen elegerunt. Poſt hæc hi, qui cum præfato Archidiacono congregati erant, diſperſi ſunt. & ita DEO *annuente, idem ſanctiſſimus vir in Apoſtolicam beati Petri Sedem conſecratus Pontifex eſt.* hæc de electione. de moribus autē iſta ſubdit.

III. EGREGII MORES PAVLI PAPÆ.

Erat mitis & multum miſericors, nulli vnquam malum pro malo reddens: & ſi pro modico quemquam per iniquos ſatellites tribulatos audiebat: tamen pietate motus, conſolationis illis referebat miſericordiam. Hic (vt multi teſtati ſunt) noctu per ſemetipſum cellas pauperum infirmorum proiacentium, qui nequaquam ex ſuis valebant exurgere lectulis, necnon & aliorum inopum cum ſuis familiaribus noctu circuibat ſilentio, ampliſſima illis miniſtrās alimenta, aliiſq; ſubſidij ferens opem. Sed & carceres atque alia clauſtra per eadem noctium ſecreta viſitabat. Et ſi quos inueniebat retruſos, à mortis eruens periculo, liberos ire relaxabat. Sed & plures qui debitis obligati atq; afflicti à ſuis fæneratoribus opprimebantur, reddito illis ipſo debito, à iugo redimebat ſeruitij, viduis & pupillis, & omnibus egentibus opem ferens. hæc Anaſtaſius de eius vitæ inſtituto cum Pontifex eſſet, nimirum agens quod erat, patrem atque paſtorem, non quæ ſua ſunt quærens, ſed quæ aliorum.

Vbi autem creatus eſt Pontifex Paulus ad Pipinum Francorum Regem litteras dedit, quibus obitum Stephani fratris, & ſuam ordinationem exponit; indicatque ſe in amicitia ab eodem Stephano inita cum Francis perſeueraturum, petens ab eo vt idem præſtaret. Hæ fuerunt primę litteræ ab ipſo Paulo ad Pipinum datæ, primoque loco in codice poſitæ, aliæque plures in indice datæ ſequuntur: de quibus ſingulis dicendum inferiùs, magna enim ſollicitudine res ad Romanam Eccleſiam pertinentes, vt ſaluæ ipſi eſſent ab inuaſione Longobardorum, curauit.

IV.

Cæterùm iſta peragens ſanctiſſimus Papa Paulus, maiori ſtudio ea quæ erant Fidei Orthodoxæ, & ad vniuerſalem Eccleſiam ſpectare ſciebat, adminiſtrabat, anxiùs laborans, ſi poſſet impium Conſtantinum ad pietatē reuocare, vt quam læſerat Eccleſiaſticam in ſacrarum imaginum deſtructione antiquam traditionem, in integrum reſtitueret. tentauit id ſæpiùs, ſed fruſtrà, cùm perfidus homo in lapidem obduruiſſet. Deſiderantur litteræ quæ ab ipſo eo argumento ſunt ſcriptæ, tantummodo mentio de eis eſt in epiſtola Hadriani Papæ ad Conſtantinum & Irenem Auguſtos. Meminit & de his Anaſtaſius iſtis verbis: *Erat Paulus fortiſſimus Orthodoxæ fidei defenſor. Vnde ſæpiùs ſuos Miſſos cum Apoſtolicis obſecratorijs atque commonitorijs litteris præfatis Conſtantino & Leoni Auguſtis direxit pro reſtituendis, confirmandiſq; in priſtino venerationis ſtatu ſanctiſſimis imaginibus Domini Dei & Saluatoris noſtri Ieſu Chriſti, ſanctæq; eius Genitricis, atq; beatorum Apoſtolorum, omniumq; ſanctorum Prophetarum, Martyrum, & Confeſſorum.* hæc Anaſtaſius.

V.

Cæterùm Orientalis Eccleſia non ſolùm laboriosè vexata tyrannide ſcelerati Copronymi, ſed etiam dira perſecutione Sarracenorum. *Hoc namq; anno* (inquit Theophanes) *Habdalas princeps Sarracenorum tributa ſeruitutum Chriſtianis ampliauit, adeò vt omnes monachos & incluſos, atque Leuitas qui Deo placere noſcebantur, ſub tributis redigeret. Signauit autem & Eccleſiarum cymilia, id eſt, pretioſa Eccleſiæ ornamenta, & adduxit Hebræos ad vendendum illa, & emerunt illa liberè.* hæc Theophanes hoc anno decimoſeptimo Conſtantini. ex quibus intelligere poſſis, quàm grauis illa preſſura fuerit, videre expoliari Eccleſias ornamentis, eademque à Iudæis perfidis emi.

VI.

Quod ad res Francorum ſpectat, qui defendendo Romanam Eccleſiam à Longobardis Pipinus Rex diuinum numen ſibi conciliauit, æquè ipſum adiutorem in bellicis rebus ſenſit. Siquidem Bellicoſiſſimos Saxones hoc anno compreſſit, atque ſub tributo redegit. Ita Regino, & Sigebertus. Sed & ſequentibus annis eidem iugiter affuit Deus, vt de hoſtibus ſemper victoriam referens ipſe inuictus extiterit, vt inferiùs ſuis locis dicetur.

Hoc item anno Alfonſus, ſiue Adefonſus Rex Gallęciæ cognomento Catholicus, vbi regnaſſet annos *decem* & nouem; glorioſus Sarracenorum triumphis, migrauit ad Dominum. de quo iſta Tudenſis: *Poſt multa quæ ſibi feliciter ſucceſſerunt, obijt, & voces in eius obitu auditæ ſunt in aere laudantium Dominum, & dicentium: Ecce quomodo tollitur iuſtus, & nemo conſiderat, ablatus à facie iniquitatis, & erit in pace memoria eius. Regnauit annis xix. & ſepultus eſt vnà cum vxore ſua Hermeneſenda in territorio Comgas in Eccleſia ſanctæ Mariæ.* hæc ipſe.

VII.

Porrò eodem hoc anno poſt* Adefonſum Catholicum Regem defunctum, ſucceſſit in locum eius Froilanus (Froilam alij dicunt) ipſius filius, Erā, ſcilicet ſeptingenteſimā nonageſimaquintā, vt idem Tudenſis Chronicon habet. Durum dominium Sarracenorum, & iugis tumultus bellici planè effecerunt, vt vetus ac nobilis Hiſpanorum Eccleſia ſolutā diſciplinā ſilueſceret, vt dormientibus; vel potiùs de correctione deſperantibus qui reſidui erant Epiſcopi, fuerit pijs Regibus laborandum, vt canones exules poſtliminio redderentur. Quod & quantum licuit egregiè præſtitit Froilanus: de quo idem iſta Tudenſis: *Per quem fuit etiam diligenter ſacris Eccleſiæ Chriſtianis & prohibuit ne miniſtri Eccleſiæ carnalia matrimonia ſibi iure ſortirentur, ſed in ſuis ordinibus abſque fœminarum manſione congregati miniſtrarent. Pro qua re (quanquam in quibuſdam alijs aſper fuit) quia magnum Deo exhibuit famulatum, ei diuina virtus de inimicis multoties dedit triumphum.*

Siquidem, vt addit, *Maurorum Ducem Galleciam inuadentem vicit glorioſa victoria, cæſis ex Sarracenis quinquaginta quatuor millibus: quā victoriā nulla ſublimior hactenus fuerat à Sarracenis accepta. cùm & Ducem eorum* * *Amaym, & alios plures capiens omnes æquè neci tradidit. Sed & rebellantem Galleciam*

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

ſciæ populum ſuperauit perdomuitq́; Nauarros itidem rebellantes. hæc de ipſo Tudenſis.

VIII. Porrò qui nimiam eiuſdem Regis ſeueritatem in crimen adducunt, obijciunt necem fraternamquã haud mediocrem nomini ſuo labis notam inuſſit. Laudi autem Froilæ tribuitur: quod Ouetum ciuitatem in Aſturibus condidit, in eaque templum duodecim Apoſtolis dedicauit, duodecim pariter altaribus auctum.

Huius Regis tempore claruiſſe tradunt in Hiſpania Verum Archiepiſcopum Hiſpalenſem, tum ſcriptis, tum vitâ inſignem: ſed & celebrem fuiſſe Petrum præſulem Toletanum, qui de ratione Paſchatis libellũ accuratè conſcripſit, cùm incuriâ diſciplinæ in calculo diei Paſchatis erratum eſſet.

Quo pariter tempore cùm innotuiſſet in Gallijs creatio noui Pontificis Pauli, Archiepiſcopus Viennenſis eius interpellauit auxilium aliud Carolum Regem, pro reparatione Eccleſiæ Viẽnenſis, incurſu Sarracenorum vaſtatæ, neque hactenus reſtitutæ, quamuis prædeceſſores Archiepiſcopi (vt vidimus) alios anteceſſores Romanos Pontifices de iiſdem rogaſſent. Quibus acceptis litteris ab Archiepiſcopo Viennenſi Paulus Papa pro eadem Eccleſia ad Carolum Regem litteras dedit: [a]

Domino piiſſimo & excellentiſſimo, ac triumphatori filio Carolo Regi, Paulus Epiſcopus ſeruus ſeruorum Dei.

*Romanæ ſubſtantiæ vniuerſitas hoc viſibili mundo diffuſa, veſtræ ſerenitatis cum pollet, tranquillitate clarius rutilat: atq́; vrget Eccleſiarum etiam vigor ſanctarum. Quia ea ſemper perficere cupitis, quæ ſalutaria & benefica operationis exiſtunt. Pro quo immenſas indeſinenter omnipotenti Deo referimus grates, qui vos ad augmentum Catholicæ Fidei conſeruare dignatur, atque tutamen. Sciat igitur clementia veſtra, Viennenſem Archiepiſcopum de vaſtatione Eccleſiæ ſuæ nobis ſcripta miſiſſe: dicentem ſe antiqua Eccleſia ipſius gloria expoliatum. Et cum fuerit inter claras Eccleſias clariſſima, præ cæteris humilior rebus iam inuenitur. Conſpiciat ergo ſapientia veſtra, quàm altè de priuilegijs prædeceſſorum noſtrorum, hæc eadem Eccleſia adornata floruerit: quam ſemper & venerabilem tenuerunt, & de munere Apoſtolico venerabiliter extulerunt. Quæ Apoſtolorum collegam Creſcentem magiſtrum habere meruit, & integritate fidei gloriari. Pro quare, neque dignũ eſt, vt aut dignitate * præſtita careat: aut rebus ſuis temnata debiſcat. Seruetur ergo honor à Patribus magnis Eccleſijs conceſſus; vtantur priuilegijs ſuis diuturnitate roboratis; nec vllo modo ſoluatur, quod per curricula annorum manet indiſſolubile. Non tranſgrediantur normam in liminibus Eccleſiarum fixam, quos poſuerunt Patres noſtri. Si honorem Deo dantes hæc paſſi non fueritis, creſcet vobis temporale regnum cum mercede ſempiterna. Dextera diuina clementia ſua vos ſemper vmbraculo protegat, & omnium * ceruices veſtris conterat ſub pedibus atque conculcet.* hæc Paulus.

IESV CHRISTI
Annus 758.

PAVLI PAP. Annus 2. CONST. COPRON. IMP. Annus 18.

I. REDEMPTORIS annus ſeptingenteſimuſquinquageſimuſoctauus ſequitur, Indictione vndecimâ, quo Paulus Papa, conceſſâ Eccleſiæ pace, ad cœmeteria, quæ ſub Aiſtulpho obſeſſâ Vrbe, maximum detrimentum à Longobardis (vt ipſe ſuis teſtatur litteris inferiùs recitandis) acceperant, inuiſenda intentus; ne rurſum Sanctorũ corpora hoſtili manu iniuriam aliquando pati poſſent, conſilium iniit, vt quæcumque illic obuia eſſent Sanctorum veneranda corpora, è ſepulchris eleuata, in Vrbem transferret. Erat inter alia vetus cœmeterium, ſanctæ Petronillæ dictum, ex quo idem Pontifex ſacrum corpus eiuſdem Sanctæ ſublatum tranſtulit apud Baſilicam Vaticanam [b] hoc anno.

II. Porrò de pio huiuſcemodi Pauli Pontificis ſtudio ita Anaſtaſius Bibliothecarius: *Hic beatiſſimus Pontifex cùm omnibus ſpiritualibus ſuis ſtudijs, magnam ſolicitudinis curam erga Sanctorum cœmeteria indeſinenter gerebat. Vnde cernens plurima eorumdem ſanctorum cœmeteriorum loca neglecta, ac deſidiâ & antiquitate maximâ demolita, & alia iam ruinæ proxima: protinus eadem Sanctorum corpora de ipſis dirutis abſtulit cœmeterijs. Quæ cum hymnis & canticis ſpiritualibus intra hanc ciuitatem Romanam introducens, alia eorum per Titulos atque Diaconias, ſeu monaſteria & reliquas Eccleſias condecenti ſtuduit recondi cum honore.* hæc Anaſtaſius.

Petronillæ autem memoriam apud ſancti Petri baſilicam in Vaticano fuiſſe, idem Anaſtaſius inferiùs in eodem Paulo, dum agit de Oratorio illic ab ipſo conſtructo his verbis meminit: *Intra Eccleſiam B. Petri Apoſtoli foras muros huius ciuitatis Romanæ nouiter Oraculum,* Oratorium ſcilicèt, *in honorem ſanctæ Dei genitricis conſtruxit, iuxta Oratorium ſancti Leonis Papæ, ſecus fores introitus ſanctæ Petronillæ, atque beati Andreæ Apoſtoli, muſiuo & diuerſis metallis eum adornans. ibi & effigiem ſanctæ Dei Genitricis in ſtatua ex argento deaurato, quæ penſat libras C. conſtruxit. In quo oraculo & ſepulturam ſibi conſtruxit.* hæc Anaſtaſius. MEMORIA S. PETRONILLÆ IN VATICANO.

III. Dum in his eſſet Paulus Papa, Deſiderius quoque Rex Longobardorum, & ipſe bono pacis benè vſus, ad religioſa loca conſtruenda animum addixit. Ædificare enim cœpit monaſterium nomine ſancti Benedicti in agro Brixiano: quod extructum latifundijs locupletauit. Inſuper & monaſterium monialiũ erexit in Anſilbergæ filiæ virginis gratiam, quæ ibidem vitam monaſticam profeſſa eſt. Quod quidem cùm ampliſſimis redditibus auxiſſet, rogauit Paulum ſummũ Pontificem, vt Apoſtolico illud priuilegio communiret, quod & fecit. Sed hoc factum eſt poſt quinquennium, prima Indictione currente, vt datæ ab eodem Paulo Apoſtolicæ litteræ docent, quæ in eodem monaſterio adhuc integræ aſſeruari dicuntur. Ita quidem proſperè feliciterque abſque obice nouum Regnum ab Apoſtolica Sede acceptum, nouus Rex Deſiderius ſummâ tenuit tranquillitate, quod & felicioribus ſucceſſibus eſt propagatum, donec ipſe ſanctis fuit intẽtus operibus. Vbi verò ſummâ ingratitudine in ſanctam Romanam Eccleſiam arma conuertit, ceſſêre illi omnia infelicia, donec & ipſum Regnum Longobardorum penitùs exciſum defecit. ſed de his inferiùs ſuis locis. DESIDERIVS REX RELIGIOSIS OPERIBVS INTENTVS.

IV. Eodem anno egregium ſpecimẽ religioſiſſimi Regis edidit Eadbertus Rex Nordanhumborum in Anglia, cũ ſublimioris Chriſtianæ philoſophiæ amore nuntium remittens Regno, Oſuulfo filio relinquens illud, inter monachos profiteri cœpit [c].

[c] Apud Bed. in Epit. hoc anno.

De rebus verò Orientalibus nihil prętereà in Annalibus hoc anno, niſi Perſarum Magorum veſania, cùm ita miſeros dæmones deceperunt, vt ad cœlum volatum iiſdem ipſi ſuaſerint: Et cùm nudi ex eminentibus locis ad volatum ſeſe præcipites darent, periêre. Porrò Habdallas Rex Sarracenorum in eorum primores ſexdecim animaduertens, ſectam extinxit. Habet iſta Theophanes hoc anno.

IESV CHRISTI
Annus 759.

PAVLI PAP. Annus 3. CONST. COPRON. IMP. Annus 19.

I. SEPTINGENTESIMVS Vndeſexageſimus Redemptoris agitur annus Indictionis duodecimæ, quo Nonas Februarias Paulus Papa, Apoſtolicas dedit litteras pro immunitate monaſterij ſancti Hilari Galiatenſis dicti ſub Rauennatæ Eccleſia poſiti, cuius quæ in ſua Rauennati hiſtoria recitat [d] Rubeus, hîc intexamus. Tanti enim Pontificis quæcunque reperiri poſſunt, monumenta Annalibus ſunt attexenda. ſic enim ſe habent poſt plura de Pontificio munere præclarè præpoſita:

Igitur de diuino nutu ante horum . . . . annorum ſanctæ recordationis dominus & germanus noſter beatiſſimus Stephanus,

[d] Rub. hiſt. Rauen. lib. 5. anno 759.

PAVLVS PAP. RE-